

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Zuckerfabrik Jülich AG (tidigare Jülich AG) (C-5/06), Saint Louis Sucre SNC C-23/06), Société des Sucreries du Marquenterre SA (C-24/06), SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec Auffray (SAFBA) (C-25/06), SA Lesaffre Frères, Tereos, som trätt i stället för Sucreries, Distilleries des Hauts de France (C-27/06), SA Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré fils (C-28/06), SA Sucreries de Toury och Usines Annexes (C-29/06), Tereos (C-30/06), Tereos, som trätt i stället för SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF (C-31/06), Cristal Union (C-32/06), Sucrerie Bourdon (C-33/06), SA Sucrerie de Bourgogne (C-34/06), SAS Vermendoise Industries (C-35/06) och SA Sucreries och Raffineries d'Erstein (C-36/06)

Svarande: Hauptzollamt Aachen (C-5/06), Directeur général des douanes et droits indirects och Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (C-23/06–C-36/06)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Düsseldorf – Tolkningen av artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, s. 1) – Giltigheten av artikel 6.4 i kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 av den 20 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet inom sektorn för socker (EGT L 50, s. 40), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1140/2003 av den 27 juni 2003 (EUT L 160, s. 33) – Giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 av den 14 oktober 2004 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2003/04 (EUT L 316, s. 64) – Det är endast den kvantitet som kan bli föremål för exportbidrag som ska beaktas för att fastställa det överskott som kan exporteras av den totala exportvolymen socker, isogkukos och insulinsirap och för att fastställa den genomsnittliga förlusten per ton socker.

Domslut

Enligt artikel 15.1 c i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ska vid beräkningen av det överskott som kan exporteras som omfattas av denna artikel samtliga produktkvantiteter som har exporterats dras av från konsumtionen, oberoende av om bidrag faktiskt betalats ut eller inte.

Artikel 15.1 d i samma förordning ska tolkas så att samtliga produktkvantiteter som har exporterats och som omfattas av denna artikel ska beaktas vid fastställandet av såväl det överskott som kan exporteras som den genomsnittliga förlusten per ton av produkten, oberoende av om bidrag faktiskt betalats ut eller inte.

Kommissionens förordning (EG) nr 1762/2003 av den 7 oktober 2003 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2002/2003 och kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 av den 14 oktober 2004 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2003/04 är ogiltiga.

Det har vid prövningen av kommissionens förordning (EG) nr 1837/2002 av den 15 oktober 2002 om fastställande av produktionsavgifterna och koefficienten för tilläggsavgiften för regleringsåret 2001/2002 inom sockersektorn inte framkommit några omständigheter som medför att förordningen ska ogiltigförklaras.

(¹) EUT C 74 av den 25 mars 2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 maj 2008 – Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd

(Mål C-133/06) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Gemensam asylpolitik — Direktiv 2005/85/EG — Medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus — Säkra ursprungsländer — Säkra europeiska tredjeländer — Gemensamma minimiförteckningar — Förfarande för att anta och ändra gemensamma minimiförteckningar — Artikel 67.1 och 67.5 första strecksatsen EG — Behörighet saknas)

(2008/C 158/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola, A. Auersperger Matić et K. Bradley)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. O'Reilly, P. Van Nuffel och J.-F. Pasquier)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm, M. Balta och G. Maganza)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och J.-C. Niollet)

Saken

Ogiltigförklaring av artiklarna 29.1, 29.2 och 36.3 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, s. 13)

Domslut

- 1) Artiklarna 29.1, 29.2 och 36.3 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Frankrike och Europeiska gemenskapernas kommission ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 108, 6.5.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 maj 2008 – Eurohypo AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-304/06 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 7.1 b — Ordmarke — EUROHYPO — Absolut registreringshinder — Varumärke som saknar särskiljningsförmåga)

(2008/C 158/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Eurohypo AG (ombud: C. Rohnke och M. Kloth, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider och J. Weberndörfer)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) den 3 maj 2006 i mål T-439/04, Eurohypo mot harmoniseringsbyrån. Genom denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns beslut att avslå ansökan om registrering av ordmärket EUROHYPO för tjänster i klass 36 – Särskiljningsförmåga hos ett varumärke som endast

består av kännetecken eller upplysningar vilka visar tjänstens egenskaper

Domslut

- 1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 3 maj 2006 i mål T-439/04, Eurohypo mot harmoniseringsbyrån (EUROHYPO), upphävs till den del Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt slog fast att fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) inte hade åsidosatt artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 3288/94 av den 22 december 1994, genom att, i beslut av den 6 augusti 2004 (ärende R 829/2002-4), avslå ansökan om att uttrycket EUROHYPO skulle registreras som gemenskapsvarumärke för tjänster i klass 36 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, vilken klass motsvarar följande beskrivning: "[f]inansiella affärer, monetära affärer, fastighetsaffärer, finansiella tjänster, finansieringar ...".
- 2) Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 6 augusti 2004 (ärende R 829/2002-4) ogillas.
- 3) Eurohypo AG ska ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 maj 2008 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret, Danmark) – Danske Svineproducenter mot Justitsministeriet

(Mål C-491/06) (¹)

(Direktiv 91/628/EEG — Skydd av djur vid transport — Införlivande — Utrymme för skönsmässig bedömning — Tamdjur av svin — Transporter som överstiger åtta timmar — Minsta invändiga höjd på varje nivå i fordonet — Beläggningsgrad)

(2008/C 158/06)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret